

שיחות חיזוק על התורה והמועדים

אמרי ושרא

המשך לשיעורים שנמסרו בציון 'שמעון הצדיק'

נושא השיחה:

שמירת האדם על שערי

- עבודת חודש אלול -

פרשת שופטים (שנה ו')

השיחה נמסרה מפי

הרה"ח ר' ישראל מאיר ברנר שליט"א

ביום כ"ח מנחם אב התשפ"ו

- מהדורת טיוטא ואינו מוגה -

בס"ד מתקיים שיעור מפי הרב שליט"א

בספה"ק 'סיפורי מעשיות' – מעשה מ'בן המלך והשפחה'

מידי שבוע ביום שני (בבית הכנסת 'מדרש יקותיאל' – ירושלים)

לפרטים ניתן ליצור קשר בפלא' 0583202009

כמו כן מתקיים שיעור ב'פרקי אבות'

מידי שבוע בימי רביעי

השיעור מתקיים בביתר עילית בבית המדרש 'אוהל פנחס'

רחוב המניד ממעזריטש 33 בשעה 20:00

(כדאי ליצור קשר לפני זה בפלא' 0548463761)

לתרומות והקדשות להצלחה ולרפואה, או להבדיל לע"נ

לצורך הוצאת חוברות אלו בפרשיות הבאות בעזרת ה' יתברך

(וכן לעדכונים על שיעורי הרב שליט"א)

ניתן להתקשר לפלאפון: 0583202009 תזכו למצוות!

ניתן לשמוע את כל השיעורים בקו השיעורים הישיר לשיעורי הרב

ב'קול הלשון' בטלפון מספר 0732951319

יו"ל בס"ד ע"י "הנותן בים דרך" עריכת והדפסת שיעורי משפיעי ברסלב בתורת מוהר"ן מברסלב ותלמידו מוהרנ"ת זי"ע נכתב ע"פ הכנת השומעים (וכן ההערות והמ"מ הינם ע"ד בלבד) – ומחמת הרצון להוציא בוריות אינו מוגה כל צורכו נשמח לשמוע כל הערה והארה ע"מ שנוכל לתקן בעתיד כשיצא בספר אם ירצה השי"ת בפלא' – 0548486331

פרשת שופטים

נושא השיחה:

שמירת האדם על שעריו - עבודת חודש אלול

עניינים שנתבארו בשיחה:

- * תבונות התורה על ידי 'אמירות' * הקמת 'שערים' על ידי לימוד התורה * הכנה לחודש אלול - עבודת ההתבודדות *
- * תיקוני זוהר בחודש אלול * מעלת חודש אלול * 'הרועה בשושנים' - פתיחת י"ג מידות הרחמים בחודש אלול *
- * 'שופטים ושוטרים... בכל שערך' - לכל אדם ואדם * 'שערים' לאדם - בפניו * 'תמים תהיה עם ה'.. - לקשר את הכל השי"ת * אמונה בעיניים * 'רצון יראיו יעשה' *

שצריך לעשות תשובה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ברכות כב.): 'פתח פיך ויאירו דבריך'. ובכל פעם ופעם, על ידי כל תשובה ותשובה, הוא הולך ממדרגה למדרגה, עד שיוצא ממדרגה פחותה ובא לתבונות התורה לעומקה".

ויש הרבה מה לדבר בענין הזה מה זה 'תבונות התורה' ומה זה 'לעומקה', ורבינו מביא את הגמרא במנחות (פה.) ששאלו יוחני וממרא למשה 'תבן אתה מכנים לעפרים? והשיב להם: אמרי אנשי, למתא ירקא, ירקא שקל'. ורבינו מסביר את זה שם.

ובהמשך אומר רבינו איך זוכים לתבונות התורה? איך מכניסים 'לעפרים' שזה מדרגה פחותה את התורה? אומר רבינו: "השיב להם: אמרי אנשי, הינו על ידי האמירות, על ידי הדבור של איש הישראלי, הוא מאיר לו לכל המקומות שצריך לעשות תשובה. וזהו: 'למתא ירקא' - למקומות שצריך

תבונות התורה על ידי 'אמירות'

רבינו מביא בליקו"מ (תורה יא) מביא על הפסוק "אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים (ישעיהו מ"ב)". שיש 'יחודא עילאה' ויש 'יחודא תתאה', שזה 'שמע ישראל', ו'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד' (זוהר בראשית יח.). ורבינו מביא שם שכל אחד צריך שזה יהיה נעשה על ידו. [ואולי נסביר את הדברים בהמשך].

ורבינו אומר שעל ידי זה יכול האדם לבא לתבונות התורה לעומקה: "כי מי שהוא במדרגה פחותה, הוא עדיין רחוק מתבונות התורה, רק על ידי אמצעות הדבור יכול לבוא לתבונות התורה לעומקה, הינו על ידי שהוא מדבר בהתורה בדבורים, כמו שכתוב (משלי ד): "כי חיים הם למוציאיהם" - 'למוציאיהם בפה' כמו שאמרו חכמינו ז"ל, (ערוכין נד.), מאיר לו הדבור בכל המקומות

מביא במכתב [דבר שלא כתוב בכוכבי אור] שגם שולחן ערוך לסיים אז.

ואני לא יודע להסביר אבל אולי אפשר לומר בזה פשט לפי מה שרבינו מביא בליקו"מ (תורה רפז) על 'טבעו בארץ שעריה', שעל ידי למוד פוסקים זוכין להיות מלך ומושל בארץ, ואז יכולין להעמיד ולהקים השערים שטבעו בארץ. וזה בחינת (משלי כ"ט): "מלך במשפט יעמיד ארץ". 'במשפט' דיקא, הינו על ידי משפט, שהוא משפטי ודיני התורה, דהיינו למוד פוסקים, שמבררים משפטי ודיני התורה, על ידי זה נעשה מלך ומושל, ועל ידי זה יוכל להעמיד ארץ, ואז מעמיד ומקים ומגלה השערים שטבעו בארץ, שעל ידי זה זוכין לגן עדן כנ"ל.

ורבינו מסביר בזה את פרשת השבוע: "וזהו: 'שופטים ושטרים תתן לך בכל שעריך וכו' לשבטיך" (דברים ט"ז). "שבט" ראשי תבות ט'בעו ב'ארץ ש'עריה (הינו השערים שנטבעו בארץ), וזהו: שפטים ושטרים תתן לך וכו'; כי השופטים ושטרים, שהם בחינת המנהיגים והמושלים בארץ. וזהו שופטים דיקא, כי העיקר על ידי משפטי התורה, בחינת פוסקים, בחינת: "מלך במשפט יעמיד ארץ", על ידי זה נתגלין השערים שנטבעו בארץ. וזהו: תתן לך בכל שעריך לשבטיך, כי השופטים ושטרים מקימין השערים שנטבעו בארץ. וזהו "בכל שעריך לשבטיך", כי הם מקימין ומגלין השערים שנתעלמו, בחינת טבעו בארץ שעריה; הם

לעשות תשובה. 'ירקא' - הוא בחינת תשובה, כמו שאמרו במדרש (בראשית רבה פרשה מג): "וירק את חניכו" - אוריקן בפרשת שופטים, היינו שזרזם לעשות תשובה, כי פרשת שופטים נאמר על תשובה: "מי האיש הירא ורך הלבב" - 'הירא מעבדות שבירו'. וזהו: 'אמרי אנשי, למתא ירקא', היינו על ידי האמירות והדבור של איש הישראלי, 'למתא ירקא' - למקומות שצריך לעשות תשובה יאיר לו הדיבור, שיוכל לעשות תשובה. וזה: 'ירקא שקל' - בחינת תשובת המשקל, שהדיבור יאיר לו שיוכל לעשות תשובת המשקל ממש".

הקמת 'שערים' על ידי לימוד התורה

במפרשים [כמו בתולדות יעקב יוסף] מאריכים הרבה על דברי חז"ל בפתיחת איכה 'הלואי אותי עזבו ותורתי שמרו', ויותר הקב"ה על הכל ולא ויתר על עוון ביטול תורה שהמאור שבה מחזירן למוטב'. [ובהמשך נביא עוד מדבריהם]. וזה ההקדמה לימים האלו שברכנו כבר את חודש אלול, אלול זה חודש התשובה, וכל אחד יודע שצריכים לעשות תשובה, ואחד הדברים שרבינו נתן לנו תיקונים והלואי שנזכה לקיים את זה בכל שנה [וכמו שהיו הרבה מאנ"ש שזכו לזה] ורבינו רצה שנלמד תיקוני זוהר, ונגיד תנ"ך, וספרי רבינו ליקו"מ וספורי מעשיות וספר המידות ושיחות הר"ן. ורבי שמואל הורביץ

על עצמו, וזהו 'שופטים' ושומרים תתן לך בכל שעריך', ובהרבה ספרי חסידות מביאים שזה הולך על האדם עצמו, והזכרנו בעבר שכתוב במדרש 'לך אל הנמלה עצל' זה רמז על מידת הזריזות בעבודת ה', שהנמלה חיה רק שישה חודשים ומאספת הרבה אוכל ואומרת אולי יגזור עליי הקב"ה חיים וכך יהיה לי מה לאכול.

הכנה לחודש אלול – עבודת ההתבודדות

אנחנו יום לפני ערב ר"ח אלול וצריכים להאמין שבוודאי יגזור עלינו הקב"ה חיים טובים והשפעות טובות, ונזכה שיפתחו השערים של תשובה, ונזכה להתקרב להשי"ת ונזכה לחיים בימי הדין, וכמו שמבקשים 'זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים', אבל צריכים הכנה לפני זה, וזה עכשיו בחודש אלול שאנחנו מכינים את עצמנו לתשובה, והדבר הראשון זה הדיבור לשמור את הדיבור, והאדם צריך לשפוט את עצמו ולדעת 'היכן אני בעולם'. וזה המשפט שרבינו גילה לנו סוד שאחד העבודות הגדולות של רבינו זה העצה של ההתבודדות, והלוואי שנזכה לקיים את זה בכל יום בתמימות וכמו שכתוב בפרשת השבוע 'תמים תהיה עם ה' אלוהיך', אבל אם נזכה לעשות התבודדות נזכה לעשות את כל העצות של רבינו.

וזהו 'שופטים' ושומרים תתן לך', זה כמו שרבינו מביא במקום אחר בליקו"מ (תורה טו) שהאדם צריך לשפוט את עצמו ולעשות

מקימין אותם על ידי המשפט שלהם, דהיינו לימוד פוסקים, בחינת: "מלך במשפט יעמיד ארץ", כנ"ל".

ובמפרשים [ובספרי חסידות] מביאים על 'תיתן לך בכל שעריך', מה זה שייד לכל אחד ואחד. והזכרתי בעבר [כמדומה ב'אמרי ישראל' מהדו"ק] שכשאדם לומד פוסקים ומברר לעצמו הטוב מן הרע, וכך הוא יודע איך להתנהג, וכמו שכתוב בהקדמת המשנ"ב בשם ה'יערות דבש', שאם האדם לא לומד הל' שבת לא שייד שישמור שבת, כי יכול ליכשל בהלכות כשאינו לומד אותם.

וזהו 'שופטים' ושומרים תתן לך' הדבר הראשון זה לימוד הפוסקים, ויותר מזה רבינו מלמד אותנו שלימוד הפוסקים זה בירור של הטוב מן הרע, וזה משפיע למוח שלו, וזה מה שאנחנו מדברים על כח התורה 'חיים הם למוצאיהם' שעל ידי האמירות שהאדם אומר בתורה על ידי זה 'המאור שבתורה מחזירן למוטב' כשאדם לומד חז"ל וגמרות, ובפרט כשאדם לומד דברי חז"ל ורואה שהוא בעצמו נכשל מזה. וזה 'המאור שבתורה מחזירן למוטב', וזה מה שרבינו אומר כאן שעל ידי האמירות שהאדם אומר דברי תורה, זה גילוי המלכות העליונה 'מלך במשפט יעמיד ארץ', והאדם צריך לראות שיתגלה כבוד השי"ת בשלמות, והוא יבטל את עצמו להשי"ת.

וזהו 'שופטים' ושומרים תתן לך בכל שעריך'. שכידוע לכל אדם יש לו שערים, ועל ידי לימוד התורה והפוסקים האדם זוכה לשמור

עצמו מאיזה דבר, משר או מגנבים ושאר פחדים - זה הוא שהיראה נתלבש בזה הדבר, כי אם לא היה נתלבש היראה בזה הדבר, לא היה כח בזה הדבר להפחיד את האדם."

כי כשהאדם שופט ודן את עצמו אזי כשיש דין למטה אין דין למעלה, וזה עיקר ההמתקת הדינים, ולמעשה רואים שעיקר התשובה זה וידוי דברים, מה הפשט? כל המקטרגים זה על העבירות של האדם וכשהאדם מתוודה ומוציא וידוי בפיו, אזי כשיש דין למטה אין דין למעלה, ועל ידי זה האדם יכול להמתיק ממנו את כל הדינים שיש לו.

תיקוני זוהר בחודש אלול

ואחד הדברים שרבינו הנחיל אותנו ונתן תיקונים זה לומר תיקוני זוהר, ולמעשה לא כל אחד מבין את התיקונים, ולמעשה מי שזוכה לומר כל שנה לפעמים קצת מבין, אבל צריך לזה קדושה וטהרה להבין את כל הדברים האלו.

וראיתי ב'פרי צדיק' מר' צדוק הכהן שמדבר על הענין הזה בפרשת השבוע (שופטים אות ח), וז"ל: "וזה שיסד רבי שמעון בר יוחאי ע"ה בתיקונים שבעים פנים במלת בראשית דפתח אינון שבעין אנפין לאורייתא וכו' וקרא אותם תיקוני הזוהר. דשם זוהר נקרא מפני שהוא לשון אור ואור גימטריא רז והוא האור הגנוז שגנוז הקדוש ברוך הוא בתורה. אבל למה פירש רק שבעים פנים

התבודדות, וכמו שרבינו מביא שם: "ובמה מעלין את היראה? בבחינת משפט, כמו שכתוב (משלי כט): "מלך במשפט יעמיד ארץ", וארץ הוא בחינת יראה, כמו שכתוב (תהלים ע"ו): "ארץ יראה", היינו שישפוט את כל עסקיו, כמו שכתוב (שם ק"ב): "יכלכל דבריו במשפט", הינו שישפוט וידין בעצמו כל עסקיו, ובזה יסיר מעליו כל הפחדים, ויעלה בחינת יראה ברה ונקיה, ותישאר אך יראת השם ולא יראה אחרת.

כי כשאין אדם דן ושופט את עצמו, אזי דנין ושופטין אותו למעלה, כי 'אם אין דין למטה - יש דין למעלה' (דברים רבה ה); וכששופטין את האדם במשפט דלעלא, אזי הדין נתלבש בכל הדברים, וכל הדברים נעשים שלוחים למקום לעשות בזה האיש משפט כתוב, כמו שאמרו חכמינו ז"ל (נדרים מא): "'למשפטיך עמדו", אזי "הכל עבדיך" - לעשות דין בזה האדם. אבל כששופט את עצמו, וכשיש דין למטה אין דין למעלה, ואין היראה מתלבש בשום דבר לעורר את האדם, כי הוא בעצמו נתעורר. וזהו (תהלים ג): "ושם דרך" - מי ששם ארחותיו (כמו שדרשו רבותינו ז"ל סוטה ה:), היינו שישפוט אורחותיו, כמו שכתוב (שמות כ"א): "ואלה המשפטים אשר תשים" (ע"ן ב"ר פ' כ"ו משפטים פ' ל) על ידי זה "אראנו בישע אלקים" - זה בחינת יראה, כמו שכתוב (קהלת י"ב): "את האלקים ירא"; היינו בחינת יראה עולה מהקליפה ומהאמות על ידי משפט, כי מתחלה היתה נתלבש בקליפה. וזהו שהאדם מפחד את

על שם גומרה, והשבתות של סוף השנה שהם משפיעות רחמים וחסדים טובים, וכמו שרבינו מביא בליקו"מ תנינא (תורה פב) על פרשת כי תצא, ואומר רבינו: "ועיקר התשובה הוא בחדש אלול, כי הם ימי רצון, שעלה משה לקבל לוחות אחרונות ופתח דרך כבושה לילך בה. והדרך שעשה משה הוא כך, שמשך קשר את עצמו אפילו לפחות שבִּישְׂרָאֵל ומסר נפשו עליהם, כמו שכתוב (שמות ל"ב): "וְאִם אֵין מַחְנֵי נָא". וזה פירוש (שמות ל"ה): "וַיִּקְהַל מֹשֶׁה וְכוּ' - שִׁמְשָׁה הָיָה מֵאִסָּף וּמִיָּחָד וּמִקְשָׁר אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל יִשְׂרָאֵל, אֲפִילוֹ עִם הַפְּחוֹת שֶׁבַּפְּחוֹתִים. וזה פירוש (תהלים נ"ג): "כֹּלֹ סֶג יַחְדּוֹ" - אֲפִילוֹ כִּשְׁאֲנִי רֹאֶה אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁסֶג מִכָּל וְכָל מִהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵף עַל פִּי בֶן צִדִּיק אֲנִי שֶׁנִּתְּיָה יַחְדּוֹ - צִדִּיק לִיָּחָד וּלְקִשָּׁר עִמּוֹ, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה מֹשֶׁה. כִּי יֵשׁ בַּחֲנִינָה אֲלֵקוֹת אֲפִילוֹ בְּדִיּוּמָא הַתַּחְתּוֹנָה, אֲפִילוֹ בַּעֲשָׂרָה כְּתָרֵי דְמִסְאֲבֻתָא, לְקִים (תהלים ק"ג): "וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה". וזה בַּחֲנִינָה חִירִיק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בתקוני זהר תקון י, דף כח:): "וּבְחִירִיק לְאַנְחָתָא לָהּ לְתַתָּא, לְהַמְלִיךְ לָהּ עַל תַּתְּאִין". נִמְצָא שֶׁבַּפְּחוֹת מִיִּשְׂרָאֵל - יֵשׁ בּוֹ בּוֹדָאֵי אִיזָה אֲלֵקוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה אֲנִי יָכוֹל לִהְיוֹת יַחְדּוֹ עִמּוֹ, וְזֶה: "כֹּלֹ סֶג יַחְדּוֹ".

וזה כמו שרבינו מביא בתורה ו' על 'הנותן בים דרך' שזה כל העבודה של חודש אלול, שיש עבודה של שם קס"ה, ויש עבודה של שם ס"ג, ששני השמות האלו הם הדרך שהאדם צריך להיות בקי ברצוא ובקי בשוב, וזה מה

שבמלת בראשית בלבד ולמה קראם תיקונים. אך רבי שמעון בר יוחאי גילה ופתח השבעים פנים שבמלת בראשית שעל ידי זה יהיה ביכולת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה ועל ידי זה יברר אותו ה' יתברך שיהיו חמאיכם כשנים הללו שסדורות ובאות מששת ימי בראשית ואז כשלג ילבינו. ודוד המלך ע"ה שהקים עולה של תשובה אמר (תהלים נ"א, ט') תִּכְבֶּסְנִי וּמִשְׁלֵג אֲלֵבִין שֶׁה' יִתְבָּרֵךְ יָכוֹל לִבְרַר שִׁילְבִין עוֹד יוֹתֵר מִשְׁלֵג. אֵךְ עַל כָּל פְּנִים יִתְבָּרֵר עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה אִם יִהְיוּ חֲמָאִיכֶם כְּשָׁנִים הֵלֵלֹ וְכוּ' כְּשֶׁלֵּג יִלְבִּינוּ".

ואח"כ הוא כותב: "ולכן נוהגין ישראל ללמוד בספר התיקונים בחודש אלול ועשרת ימי תשובה שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז ניתן הלוחות שניות למשה רבינו ע"ה עם כל הדברי תורה כדי לתקן הרוב כעס. ואז הזמן רצוי לבקש אתה תן (כמו שנתבאר ראש חודש אלול מאמר ב') ולתקן הכל על ידי תשובה, ובפרט בשבתות שבתוך ארבעים יום אלו דשבת זמן תשובה כמו שאמרו (בראשית רבה כ"ב, י"ג) כך בוחה של תשובה וכו' מיד עמד אדם הראשון ואמר מזמור שיר ליום השבת, ואיתא בפרקי דרבי אליעזר (פרק י"ט) טוב להודות לה' כמה דאת אמר ומודה ועוזב ירוחם אז הזמן יותר רצוי לתקן כל העבר ושיהיו כשלג ילבינו".

וזה הכח של השבתות האלו של חודש אלול, שאז זה סוף השנה, ואין המצוה נקראת אלא

שבחודש אלול צריכים להיות בכיסופים וגעגועים להשי"ת. וכך בחודש אלול גם אם האדם נמצא בדיוטא תחתונה הקב"ה רוצה לקרב אותנו, ואפילו שנמצאים במצבים קשים יכולים להתקרב להשי"ת.

מעלת חודש אלול

ולמעשה צריכים לדעת על חודש אלול, שמובא באריכות גדולה בספרים בפרט בפרי צדיק (לר"ח אלול אות א), הוא מביא שם שההכנה לחודש אלול זה לפני תשרי, כי יש מחלוקת מתי נברא העולם אם בתשרי או בניסן, וכן מתי עתידין ישראל ליגאל יש את אותה המחלוקת אם בתשרי או בניסן, ורבי אליעזר ס"ל שבתשרי נברא העולם, מה הפשט? היינו על ידי תשובה, ורבי אליעזר סובר שאם ישראל עושים תשובה נגאלין, וכמו שהגמרא בסנהדרין אומרת (בדף צו:).

ואומר שם ר' צדוק: "ואף רבי יהושע מודה בזה רק דסבירא ליה דאף אם חס ושלום אין עושין תשובה גם כן נגאלין כמו שנאמר (ישעיה מ"ה, י) ולא בכסף לא בתשובה וכו' ולכן סבירא ליה דבניסן עתידין להגאל שהוא חודש של רחמים כמו שהיה גאולת מצרים אף שהיו משוקעים שם. אבל לכל הדעות אם עושין תשובה בתשרי עתידין להגאל".

ובהמשך הדברים מביא שם ר' צדוק: "וכל מעשה בראשית לכד בריאת האדם היה בחודש אלול לרבי אליעזר ואלו ואלו דברי

אלהים חיים דבתשרי עלה במחשבה להבראות (תוס' ראש השנה כ"ו. ד"ה כמאן), וכל פרשת מאמרי בראשית שהיה כפי המחשבה להבראות במדת הדין נזכר רק שם אלהים עד הפסוק 'ביום עשות ה' אלהים' ששיתף מדת הרחמים. ולרבי אליעזר בב"ה באלול נברא העולם כמו שאמרו בפסיקתא (פרשה מ"ו). ולכן אמר בספר יצירה המליך אות י' במעשה ואלול בשנה. וידוע דלכן נקרא ראש חודש ולא תחילת חודש שהוא תראש של החודש וגופא בתר רישא אזיל. ונמצא דבראש חודש כלול כל קדושת החודש שבו היה עיקר מעשה בראשית, וכולם בחכמה עשית. ויד שמאל בנפש שאחר שניתן חודש אלול לתקן המעשה שיהיה על פי החכמה אז יהיה כפי המחשבה אשר עשה האלהים את האדם ישר. ובתשרי שהוא כפי המחשבה אז בתשרי עתידין להגאל אחר שיתוקן הכל ביום הכפורים ויתברר שבכל המעשים נמצא האור הראשון ואז אם יהיו חטאיכם כשנים הללו שסדורות ובאות מששת ימי בראשית בשלג ילבינו שיהיה נהורא דנפיק מגו חשוכא ואז יהיו נגאלין".

ואח"כ הוא מביא עוד: "והאר"י הקדוש שחשב שנים עשר החודשים כנגד שנים עשר השבטים חשב חודש אלול כנגד שבט גד והוא על פי שאמרו (בראשית רבה ע"א, מ) בא גד בא מי שעתיד לגדל משתיתן של אומות העולם ומנו אליהו. והיינו שחודש זה הוא כנגד נפש זה שהוא יגלה כל התורה שבעל

הנו"ן שהעונות הם מבדילין בינינו לבין הקב"ה שבשמים, וא"כ יש מסך המבדיל בינינו ח"ו לשוב לפניו אבל הקב"ה חותר חתירה תחת כסא כבודו להעלים הענין לפני המקטרגים, כי אין שכחה לפני כסא כבודו אבל הקב"ה פותח את השער שזה שער הנון שמשנה רבינו זכה לשער הזה בזמן קבורתו 'בהר נב"ו' - 'נון בו', שקברו אותו בחלק של גר, ששם אליהו הנביא, ומיד כשמשנה רבינו הסתלק הוא המשיך את שער הנון של התשובה של קדושת ארץ ישראל, וזה נפתח בחודש אלול שאז נפתחים השערים.

'הרועה בשושנים' – פתיחת י"ג מידות הרחמים בחודש אלול

בזה"ק מובא על 'אני לדודי ודודי לי, הרועה בשושנים': מה שושנה זו יש לה י"ג עלים, וב'ישמח ישראל' מביא על זה בשם 'בעל התניא' בסידור שלו, ש'שושנה' זה כלל ישראל שנקראים שושנה, וזה מה שמתגלה בימי חודש אלול, וזה הי"ג מכילן דרחמי שאמר מיכה שהם רוחניות גמור, כי יש שני סוגי י"ג מידות יש י"ג מידות שאמר משה שהם חיי הגוף, בשביל שכל עם ישראל יישארו חיים אחרי החטא במדבר. ויש י"ג מידות שאמר מיכה זה על הנשמה שאף הנשמה שהיא בחינת 'מת' תוכל לשוב תחתיה, ובכח הרחמים שבהם יכול כל אדם לזכות לתשובה עילאה.

פה שיכול לגלות בעולם הזה כמו שמצינו (מנחות מ"ה א) פרשה זו אליהו עתיד לדורשה, וכן תיק"ו ראשי תיבות של ת'שבי י'תרין ק'ושיות ו'הויות".

כי חודש אלול הוא כנגד 'גר', הפשט שהחודש הזה הוא כנגד אליהו הנביא, וזה מה שרבינו מביא על 'עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון' זה חודש אלול, שעם הכח של אלול זוכים ל'ותשחק ליום אחרון' וזה מה שרבינו מביא כאן בתורה יד שיש יחודא עילאה ויחודא תתאה, וזה הכשהאדם חושב על התכלית שלו, וזה ה'לבושים' שהאדם עושה בחודש הזה.

וזה מה שכתוב בספרים שחודש אלול הוא זמן תשובה, והתשובה היא מכח אליהו הנביא שהוא יזכך את כלל ישראל ויחזיר אותם בתשובה קודם ביאת המשיח, והוא יעורר לנו את הכח של הגאולה, וכמו שהזכרתי לפני שבוע (בשיעור שאחרי ת"ב) את הגמרא בסוטה שמשנה רבינו הסתלק בחלקו של ראובן, וקברו אותו בחלקו של גר, שנאמר בו 'כי שם חלקת מחוקק ספון' והזכרתי שראובן זה בחינת תשובה, וברגע שמשנה רבינו הסתלק הוא המשיך את שער הנון של תשובה, וזה התשובה של חודש אלול וזה מה שאמרנו שמשנה רבינו גילה בחודש אלול את האור של התשובה.

וכתוב בספר 'תשואות חן' מרבי גדליה מליניץ זי"ע שהחתירה שהקב"ה חותר לאדם שחוזר בתשובה מתחת כסא הכבוד זה נקרא שער

איך שחסרו ולא עשאו כהלכתן כראוי' לעשות להבורא יתעלה. וזהו יצר טוב שופטן. ולא בן הרשעים, כי נהפך הוא שכל מעשיהם טובים בעניהם וגם המעשים רעים שעשו מראה להם היצר הרע שטוב עשו. וזהו יצר הרע שופטן. בינונים זה וזה שופטן כמו שאמר התנא כגון אנו בינונים (שם), דהיינו שאדם צריך להחזיק עצמו בשני דרכים האלו להתווכח בקרבו תמיד על מעשיו שיהיו תמיד לנגד עיניו שהוא בעל חסרון שמחסר בעבודתו יתברך שמו ואינו יוצא ידי חובתו בעשותו אחת ממצות ד' יבין וישכיל הטוב ויחשוב שלא עשה כל הצורך בצלילות וזכות כראויה להשם יתעלה ויהיה שפל ונבזה בעיני עצמו.

אף על פי כן לא יחזיק עצמו כרשע חס וחלילה כאמרם ז"ל (אבות פ"ב מ"ג) אל תהי רשע בפני עצמך, והטעם הוא, כי אם חס וחלילה יחזיק עצמו כרשע אזי אין לבו בקרבו לעשות איזה מצוה או תורה ותפילה ואיזה עובדא כשרה וישרה, כי מתיאש עצמו באומרו שאין ראוי לזה ונמצא צריך האדם להחזיק בשני מדרגות יחדיו יהיו תמים אצלו כאמרם ז"ל (ברכות נד א) בכל לבבך בשני יצרך, וזהו כגון אנו בינונים. ובינונים זה וזה שופטים".

כי בכל ישראל 'אין לך אדם שאין לו שעה' וכמו שכתוב בפרקי אבות (פ"ד מ"ג), דהיינו שהאדם צריך לדעת כשמתעורר לו עת רצון ותשובה בלב בני אדם, וכן יש נשמות

אנחנו יודעים על 'שושנים', איך שושנה גודלת 'בחוחים' בתוך הקוצים, אבל 'הרועה בשושנים' מגיע חודש אלול, וכל יהודי ויהודי מתגלה אצלו הרצונות והכיסופים להשי"ת וזה מה שרבינו מגלה בליקו"מ בתורה ו' 'אנא זמין למהוי' אני רוצה להיות טוב. כי כל יהודי רוצה ואפילו הרחוקים ביותר רוצים להיות טוב.

וראיתי שב'שמח ישראל' כותב הנהגה שכל אחד ילמד בחודש אלול בספר 'תומר דבורה', כי הספר הזה נתייסד על י"ג מידות של מיכה איך הקב"ה מתנהג עם בריותיו, וכך כל אדם ידע איך להתנהג עם חברו שחטא כנגדו, וזהו 'אני לדודי ודודי לו' הרועי בשושנים' כי הקב"ה איך שהוא מתנהג איתי כך אני צריך להתנהג עם החבר שלי, ובוזה אנחנו מעוררים י"ג מידות של רחמים להמשיך עלינו על כל כלל ישראל. [ובזה הוא מסביר 'שופטים' ושוטרים תתן לך בכל שעריך', וכמו שנראה בהמשך אי"ה].

'שופטים' ושוטרים... בכל שעריך' – לכל אדם ואדם

ב'נועם אלימלך' בתחילת פרשת השבוע מאריך על שופטים ושוטרים תתן לך, וז"ל: "נראה לפרש על דרך דאיתא בגמרא (ברכות סא ב) צדיקים יצר טוב שופטן בו', יש לומר הפירוש, כי בן דרך הצדיקים שיש להם מוכיח בקרבם המוכיח אותם על כל מעשיהם אשר הם עושים מוכיח אותם על פניהם ומראה להם גם במעשיהם הטובים

על התשובה והדבר הראשון אנחנו מבקשים על התורה? רק הפשט שהדבר הראשון תעסוק בתורה בהתמדה כי המאור שבתורה מחזיר למוטב, וזהו 'לך אל הנמלה עצל', הזריזות שהאדם מנצל את הזמן לתורה זה התשובה הגדולה, כשיש לאדם שמירת הזמן.

ובפרט עכשיו כשמגיע חודש אלול צריכים לדעת לשמור על הזמן, וכמו שהבן איש חי מביא ששעה שהאדם לומד בשבת זה כמו אלף שעות באמצע השבוע אותו הדבר בחודש אלול של חודש הרחמים כל שעה של רצון לנצל את זה, וכל שעה בעשרת ימי תשובה זה אלפי שעות, ואפשר על ידי זה להתקרב לה', וזה כל הרצונות וכיסופים שיש לאדם, והאדם צריך לדעת שלפעמים נכנס בו חרטה גדולה, והיצה"ר מכניס לאדם 'אה! עכשיו נפלת לעצבות ומרה שחורה', אבל האדם צריך לעורר את עצמו אם נכנס לו איזה חרטה, הוא צריך להבין שבאמת זה כרוז מה' 'שובו בנים שובבים', וכן כשיורד לאדם איזה פחד ה', להפוך את זה ולהבין שזה מהשי"ת כדי שיחזור בתשובה, ולהבין שעכשיו זה ימי אלול ימי רצון. וזה מה שמשה רבינו המשיך קודם קבלת הלוחות השניות. וזהו 'מפי עליון לא תצא הרעות והטוב, כי הכל זה לטובה מהבורא יתברך שמו. וזה מה שממשיכים בבריאת העולם בכ"ה אלול, שאז יש השגחה עליונה ועל ידה אנחנו יכולים להתגבר על הכל.

מסוגלות לקבל כח הקדושה משורש שבטו, אפילו שהאדם לא יודע את השבט שלו וכמו שאיתא שיש עת רצון בכל יום, ובכלליות שנה בחודש והשבוע, ואצל כל אדם מתעורר עת רצון שברגע אחד יכול להפוך הכל, כי אין דבר העומד בפני הרצון.

ולכן 'תתן לך בכל שערך' זה הולך על כל אדם, מה זה 'שערך'? בדברי חיים מצאנו מסביר שזה 'מאן דמשער בליבו', זה השורש נשמה, ויודע בנפשו מהו, ולזה מזהיר הכתוב 'תתן לך בכל שערך' מאן דמשער בנפשו שחטא הרבה עם כל זה יכול לתת שופים ולהפוך יצה"ר לטוב שזה עיקר התשובה להפוך חשוכא לנהורא, ואיך יבא לזה? 'אשר ה' נותן לך' היינו הרצון העליון שנתעורר לאדם בכל יום ובזה הרצון יכול לעשות תשובה.

ואנחנו יודעים שבכל יום ויום יוצאת בת קול מהר חורב ואומרת 'אוי להם לבריות מעלבונה של תורה', כתוב בספרים שכל יהודי יכול להתעורר מזה, רק שלפעמים בא לאדם איזה הרגשה שהוא מלא חטאים ומלא עוונות והאדם חושב לעצמו הוא קם בבוקר ורואה 'הנה אני קם מאוחר' אני קם שלא כראוי, אני קם בעצבות.

וזהו 'שופטים ושופרים תתן לך' במדרש כתוב 'לך אל הנמלה עצל' שהאדם מזרז את עצמו ושומר על הזמן, וכמו שר' לוי יצחק בנדר ז"ל היה אומר 'השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך' לכאורה הברכה הזאת היא

'שערים' לאדם – בפניו

וזה מה שאנחנו יודעים 'שופטים' ושוטרים תתן לך בכל שעריך', 'שעריך' זה בלשון יחיד, כי המצוה היא לדיינים על הרבים, וזה מה שכתוב בשל"ה ובעוד ספרים באריכות, מה זה 'שופטים' ושוטרים תתן לך בכל שעריך' כתוב בספר יצירה שיש שבע שערים שזה שני האזנים ושני העינים ונקבי האף והפה, וזה מה שרבינו מביא בליקו"מ (תורה כא) שזה שבעת קני המנורה שהאדם צריך לקדש ולטהר את עצמו.

ובשל"ה הק' מביא את דברי הספר יצירה ואח"כ הוא כותב: "והוא חושב השערים שהם בראש של אדם. אמנם יש שער לברית המעור, וגם בן פה התחתון. וצריך האדם להיות שומר השערים, דהיינו הראייה והשמיעה והדיבור, והכעס היוצא מאף. גם בן צריך לשמור שער ברית הקודש... כי אם לקדושה. גם פה התחתון, שלא ימלא כריסו כבהמה קיא צואה. ועל אלו השערים ישים האדם לעצמו 'שופטים' ושוטרים', כלומר, שישפוט את עצמו תמיד, זהו תיבת 'לך' שאמר 'תתן לך'. וישגיח תמיד שלא יהיה שם שום עבירה, כי כמעט אלו המקומות מקום שלם, ויהיה תמיד בקדושה ובטהרה".

ובהמשך הוא מביא על מה שכתוב בפרשת השבוע 'תמים תהיה עם ה' אלוהיך': "זה הפסוק כולל כל הנהגת המדות וקדושות, ושיהיה דבק בהשם תמיד תמים תהיה. עוד יש בזה הפסוק רמז גדול המתבאר בזהר

במקום אחר (זהר ח"ב דף ע"ד ע"ב), ואמר כשהאדם עושה ומקיים מצות מוסיף כח בדיוקנא דלעילא, ובעבירה פוגם לעילא ותתא כו', וכשהאדם חוטא מחזי רשימין באפיה כו', וזהו ענין 'הכרת פניהם ענתה בם' (ישעיה ג, ט). וכן כתיב (קהלת ח, א) 'חכמת אדם תאיר פניו'. והרב אלשיך (פרשת ויגש) פירש מה שאמר יעקב על יוסף (בראשית מה, כח) 'אלכה ואראנו', כי רצה להסתכל ברשימו דאנפיה מה הוא (עכ"ד). וכן אמר (שם מו, ל) 'אחרי ראותי [את פניך] כי עודך חי', כי הנאני רושם רשימו דאנפך כי איש חי אתה והאיר ה' פניו אליך, ובאור פני מלך חיים. ועל זה כתיב (תהלים מב, יב) 'מה תשתוחחי וגו' ישועת פני ואלהי', רצה לומר, מה אצטער ביותר, הלא יש תקנה בתשובה להושיע רשימו דפני, וגם לסלק פגם דיוקנא דאלהי. ואשני פנים האלו כתיב (דברים ה, ד) 'פנים בפנים דבר ה' עמכם'. ועל זה בא הרמז 'יראה יראה' (שמות כג, יז), כדרך שבא לראות כך בא ליראות (חגיגה ב א)."

וזה כל מה שצריכים בקבלת התורה 'למען תהיה יראת ה' על פניכם לבלתי תחטאו' שהפנים של האדם צריכים להיות קדושות וטהורות, ובקבלת התורה זכו לבושה 'יראת ה' על פניכם' זה הבושה. וזה מתגלה בשבת - הבושה. וזה מה שרבינו מביא בליקו"מ (תורה כא) ששבעת קני המנורה זה מה שהאדם צריך לעבוד ולקדש ולטהר את הפנים דקדושה שלו, והאדם צריך לדעת שה'שערים' זה השערים של הגוף, זה שערי הנפש שצריך לשמור אותם כראוי, וכמו שראינו מספר

באוזנים שישמע רק מה שמותר כתורה ומצות
וכן בפה שידבר רק תורה ומצות.

ובספרים כתוב שח"ו אם האדם חושב שלא
מזיק לו ראייה בעלמא, זה נקרא 'המגים ליבו
בהוראה שוטה רשע וגם רוח', כי כל דבר קטן
מפריע לנשמה וכמו שכתוב ב'תפארת שלמה'
על הפסוק 'איה הקדשה היא בעיניים',
שהאדם צריך לזמן את עצמו ולהמשיך על
עצמו קדושה וטהרה. ורואים שהרבי ר' ברוך
ממעז'בוז אומר על 'ובני דן חושים', מיהו
הנקרא 'בן' לאבינו שבשמים מי שהוא דן
ושופט תמיד את כל החושים שלו, איך אני
מתנהג וכו'...

וזה מה שרבינו לימד אותנו בליקו"מ (תורה רלג)
שישני מחשבות אי אפשר להיות ביחד, ולכן
אפשר לגרש את המחשבות הרעות רק בשב
ואל תעשה שלא לחשוב את אותה מחשבה
רק לחשוב מחשבה אחרת בעבודת ה', ואפילו
במשא ומתן כי אי אפשר לחשוב שני
מחשבות בבת אחת בשום אופן. ולזה אנחנו
צריכים לשפוט את עצמנו וכמו שכתוב
'שופטים ושופטים תתן לך בכל שערך', כי
הקב"ה שופט את כלל ישראל, אבל אנחנו
צריכים אתערותא דלתתא שזה מידת
הרחמנות ואנחנו צריכים להתעורר ולדון את
כל אחד לכף זכות ועל ידי זה נפתחים רחמים
למעלה כשאנחנו מלמדים זכויות על כל אחד
ואפילו על הפחות שבישראל, ומסתכלים רק
על הזכויות של כל אדם בזה אנחנו ממשיכים
השפעות טובות.

היצירה, ועל זה נאמר 'תתן לך' שצריך האדם
להפקיד שופטים ושופטים לעצמו להשגיח על
עצמו שיתנהג בקדושה וטהרה.

בגמרא נדרים (לב) דורשים חז"ל על הפסוק
בקהלת (פ"ט) 'מעשרה שליטין אשר בעיר',
שזה כנגד עשרה אברים שיש לאדם שני
עיניים ושני אוזניים שני ידיים שני רגליים
וראש הגויה והפה, שהם שולטים על האדם
ורוב מעשי האדם על ידיהם וכמו שמסביר
שם הר"ן. ובכך מציל האדם את כל גופו
שנקרא 'עיר קטנה'. וכתוב ב'שפת אמת'
בפרשת וירא על הפסוק 'המכסה אני
מאברהם' שכמו שאברהם אבינו ביקש
מהשי"ת אצל סדום ועמורה 'אולי ימצאון שם
עשרה צדיקים', ואמר הקב"ה 'לא אשחית
בעבור העשרה', אומר ה'שפת אמת' כך
הדבר גם ב'עיר קטנה' שזה האדם עצמו, אם
יש עשרה צדיקים היינו עשרה אברים
שישמרו בחינת צדיקים בזה כבר פעל אברהם
אבינו שיגנו על העיר, שכאשר האדם שומר
על עשרה אבריו ועובד עליהם ומתנהג כראוי,
אזי מגן על כל גופו ויכול להמשיך על כל
אבריו שיהיו גם הם צדיקים.

וכמו שהמגיד מקאזניץ אומר בעבודת ישראל
בפרשה שהאדם נקרא 'עיר קטנה', 'ואנשים
בה מעט' - הפשט שכל אדם יש לו שבע
שערים בנפש שצריך להעמיד עליהם שופטים
ושופטים היינו שישפוט את עצמו ויראה
לעצמו את הדרך שבה ילך, והוא מציין שם
כמה שערים שיש לאדם למשל בעינים
שהאדם יראה רק מקום שמותר לראות וכן

'תמים תהיה עם ה'.. – לקשר את הכל השי"ת

ובפרשת השבוע כתוב 'תמים תהיה עם ה' אלוהיך', מסביר ר' נתן בהל' מעונן ומכשף (ה"ג אות ב): **"כי באמת עקר חסרון העצה הוא בזה העולם בבחינת אחר הבריאה, כי בבחינת קדם הבריאה הוא כלו אחד כלו טוב ושם אין שיד שום עצה כלל, כי עקר העצה הוא במקום שיש שני דרכים ואין יודעין באיזה דרך לילך ובאיזה הנחנה להתנהג, ואז צריכין עצה איך לעשות, אבל בבחינת כלו אחד כלו טוב – אין שיד עצה."**

ובהמשך הדברים (שם באות ג) אומר ר' נתן: **"אבל מי שאינו מחבר ומקשר העולם הזה בעולם הבא, ואינו משגיח על התכלית האחרון, ואינו מכון בכל דרכיו בשביל להשיג התכלית האחרון, אזי אינו זוכה לעצה שלמה, כי כשפּריר העולם הזה מהתכלית, אזי עצותיו תמיד חלוקות לשתיים ואינו יכול לתת שום עצה לנפשו, כי העולם הזה הוא עולם הפרוד, ואין שם שום עצה שלמה וכנ"ל. ובאמת בודאי אין לו שום עצה, ואי אפשר בשום אופן שיהיה לו עצה שלמה וטובה, מאחר שאינו מכון לשם שמים בשביל התכלית האחרון, בבחינת (משלי כא, ל): "אין עצה ואין חכמה ואין תבונה לנגד ה'".**

ועיקר העצה אומר ר' נתן שזה התכלית האחרון זה התורה של משה רבינו שהיה דבוק בהשי"ת והוריד לנו עצה אחרונה לשמור את התורה הקדושה, וזה 'שעשוע עולם הבא'. ובה מסביר ר' נתן 'תמים תהיה': **"וזה שפּים הפסוק (דברים ח, יג): תמים תהיה עם ה' אלקיך, כי פּאינו מקשר אחר הבריאה בקדם הבריאה, אזי אין לו שום שלמות ותמימות, כי אין שלמות פּי-אם להשם יתברך ובלעדו יתברך הכל חסר, וכשמוקשרין הכל להשם יתברך אז הוא תמים עם ה', כי על-ידי שקשר הכל להשם יתברך אז נעשה תמים ושלם. וזהו תמים תהיה עם ה' אלקיך – שתראה להיות תמים ושלם עם ה', דחינו שתקשר עצמך וכל הבריאה בזה להשם יתברך – שזהו עקר השלמות והתמימות, ואז דיקא תוכל לקבל עצות שלמות, כי עקר העצות נמשכין משם, מקדם הבריאה, ואי אפשר לקבל שום עצה פּי-אם כשמוקשרין הכל להשם יתברך – שזהו עקר השלמות של כל הבריאה. וזהו תמים תהיה עם ה' אלקיך."**

אמונה בעיניים

ובמקום אחר בליקו"ה בהל' משא ומתן (ה"ה, אות י) מביא ר' נתן: **"וזה בחינת (תהלים לו): "שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום", שהפסוק מזהיר אותנו על קיום התורה, וזהו 'שמר תם' – לילך**

יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם. דקשה, אם כבר עשה רצון יראיו מה צריך עוד לשמוע שועתם להושיעם, ועל כל פנים איפכא חל"ל ששומע שועתם ורצון יראיו יעשה. וביאר, כי מצינו מידתו יתברך ששומע לכל הקוראים אותו, או לטובה או לרעה ח"ו, כמאמר חז"ל (ברכות סג. בע"י) גנבא אמחתרתא רחמנא קריא. וכי תימא א"כ מה הפרש יש בין צדיק לרשע, וביאר כי יש הפרש גדול ביניהם, כי הגנב נשמע תפלתו שיוכל לגנוב, ואח"כ שנתפס על גניבתו חוזר וקורא לו יתברך שוב לא נענה, מאחר שבחר בזה. מה שאין כן הצדיק המתפלל על איזה דבר גם שיודע ה' שאין זה לטובתו, מכל מקום ה' עושה מבוקשו, וז"ש רצון יראיו יעשה, ואח"כ כשרואה שאין זה טובתו חוזר וקורא אל ה', ואז ברחמיו ית' שועתם ישמע ויושיעם מכל מקום, ודפח"ח".

והוא ממשיך שם עוד: "ובדרך זה ששמעתי מהרב מו' יואל פירוש המדרש (פתיחתא דאיכ"ד ב) הלואי אותי עזבו ותורתי שמרו וכו'. שהוא תמוה. וביאר, כי מצינו לחז"ל דגנבא אמחתרתא וכו', ויש להבין למה באמת הוא כך שנשמע תפלתו במה שהוא נגד רצונו יתברך, וצריך לומר שהוא מהכרח, דאל"כ אין בחירה בשלא יוכל לעשות דע. ועוד כי מזה יתן לב להתפלל שיוכל לעשות טוב, מאחר שרואה שיש משגיח שומע תפלת המתפלל לפניו ית', והראי' ששומע תפלתו

בתמימות – להאמין בו יתברך בתמימות, כמו שכתוב (דברים יח, יג): "תמים תהיה עם ה' אלהיך", וזהו 'וראה ישר', כי אמונת התמימים היא בחינת ראייה ישרה ובה וברה, כי הם רואים בישר ומביטים אליו יתברך לבד, ומכוננים עיניהם אליו יתברך בדרך ישר מאוד בלי שום נטיה אל הצד, חס ושלום, לימין ולשמאל, כמו שכתוב (משלי ד, כה כו): "עיניך לנכח יביטו וכו', אל תט ימין ושמאל", כי הם מכוננים עיניהם להשם יתברך.

כי המאמין באמת הוא אצלו באלו רואה בעיניו ממש, כמו שכתב רבנו ז"ל במקום אחר (בסימן סב), דהינו שעיניו מביטים תמיד להשם יתברך לבד בלי שום חכמות וחקירות, רק שםביט וצופה ובוטח בו יתברך באמונה שלמה – שכל חיותו ופרנסתו הוא רק ממונו יתברך לבד". וזה מה שר' נתן כותב בתחילת הליקו"ה (בהקדמה) 'נפתחו השמים ואראה מראות אלוקים' זה ר"ת 'אמונה', כי מי שיש לו אמונה שלמה הרי זה כאילו רואה בעיניים את הדבר ועל כן כשזוכה לאמונה שלמה הרי כל השמים פתוחים לפניו ורואה מראות אלוקים עין בעין מחמת תוקף האמונה באמת.

'רצון יראיו יעשה'

בתולדות יעקב יוסף' בתחילת הפרשה יש דבר שמאד התעוררתי, וז"ל: "שמעתי בשם מורי פירוש הפסוק (תהלים קמה, יט) רצון יראיו

בלבב שלם ונזכה לגאולה שלמה ולביאת
משיח צדקנו ובנין ביהמ"ק בב"א.

זכות הרבים מגליון זה
תעמוד לרפואתם של:
עדן בת שרית
ושרון בן נעימה
יורם בן שושנה
מיה בת עדי
בתוך שאר חולי ישראל אמן

לרפואת
הרב רועי יאיר בן חגית נעמי
בתושח"י

להרע לזולתו, א"כ כל שבן להטיב שישמע
לו".

נוסיף עוד דבר, אתמול היה היארצייט של
המגיני שלמה [שתירץ את הקו' של רש"י],
הוא מביא במסכת חולין על דברי חז"ל
'גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם',
שהצדיקים בחיים חיותם לא תמיד מקבלים
את כל מה שמקבלים ואם האדם עושה
תשובה לא תמיד הוא רואה שמקבלים את
התשובה שלו. וזה דבר שנותן הרבה חיזוק
בפרט לבעלי תשובה שכשמגיע חודש אלול
או שנוסעים לאומן, ולא תמיד רואים
שמשתנים. אומר המגיני שלמה זה מה שכתוב
'רצון יראיו יעשה', לא תמיד מראים לאדם את
הכל, 'ואת שוועתם ישמע וישיעם', שאחרי
הפטירה שלו, כל הבקשות והתפילות של
האדם נשארים לו בסוף.

ועכשיו כשמגיע חודש אלול, יה"ר שנזכה
לעבוד את השי"ת בשמחה ובטוב לבב שנזכה
לעשות תשובה מתוך שמחה, שזה דבר
שצריכים לדעת לעשות תשובה מתוך שמחה
כי המצוה של תשובה היא ג"כ מצוה
מהתרי"ג מצות, ויה"ר שיתקיים 'עוז והדר
לבושה ותשחק ליום אחרון' שנזכה לעשות
את המצות בשמחה ויה"ר ששם שמים
יתקדש על ידינו ועל ידי זרע זרענו ועל ידי כל
כלל ישראל, ויה"ר שנזכה בחודש אלול
שיתקיים 'אני לדודי ודודי לי' ויפתחו שערי
רחמים ורצון לנו ולכל כלל ישראל להתקרב
לאבינו שבשמים, ונזכה לעשות רצונו ולעובדו